

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

In Qvo Agitvr Nominatim De Sacerdotibus, Confessarijs, Magistris siue
Doctoribus, Concionatoribus, Episcopis & alijs Prælatiſ, eorumque
Ministerijs - In ſeptem Tractatus distributus ...

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1629

Cap. XIV. Sacerdotibus etiam improbis honor est deferendus; quos tamen
veræ virtutes reddunt magis venerandos.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45750](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45750)

CAPVT XIII.

SACERDOTIBVS ETIAM IMPROBIS HONOR EST
*deferendus; quos tamen vera virtutes reddunt magis
 venerandos.*

PROPTEREA QUAE DE PECCATIS aliquorum Sacerdotum diximus: non debent saeculares accipere occasionem eos contemnendi. Quod enim Deus aliquid permittat in pœnam eius, qui est reus: non statim potestatem facit instrumento punienti, vt rationis leges transgrediatur. Quare, etsi Deus iuste permittat improbum Sacerdotem contemni: reipsum tamen etiam puniet Deus, eò quod iniuste eum contemnas. Quamuis enim honorem ille non promeretur ob improbam suam vitam: est tamen illi debitus propter Statum Sacerdotalem, in quo manet. Disce (ait S. Gregorius) à a Rege: *Dauid*, qui noluit mittere manum suam in regem *Saulem*, quamuis sciret eum esse impium & reprobatum à Deo; sed quia *Christus Domini erat*, noluit ipse eum punire. Cum igitur Sacerdotes sint *Christi*, hoc est vncti Domini, & consecrati ad Sacrificium ei offerendum: ne audeas tu de eis murmurare, aut obloqui, aut alio modo iniuriam eis inferre, aut contemnere: memor eius, quod scriptum est: *b Nolite tangere Christos meos: Si in Prophetis meis nolite malignari; & c qui tetigerit vos, tangit pupillam oculi mei.* Memor esto (ait S. Chrylostomus) Christum Dominum nostrum dixisse: *d qui vos spernit, me spernit.* Et quamuis Deus indignorum Sacerdotum vitam non approbet: propterea tamen non desinet eos honorare, eadem opera præclara per eos faciens, quæ facit per dignos. Nam per indignos verè, baptizat, consecrat, absoluit, & iustificat. Cum igitur ab eis etiam indignis accipias hæc dona: æquum est, eosdem honorare ac venerari. Quod si malis etiam prælatis est parendum & e omnia quæcumque dixerint seruanda sunt & facienda, etiam si ipsi mali sint: eò quod super cathedram Christi sedeant: pari ratione sunt venerandi: Quemadmodum enim loquitur per malos prælatos verba, quibus obedire debes: ita per eosdem egregia & præclara facit opera, quæ merito debeas venerari. In qua re Deum ipsum plurimum honoras: deferendo enim honorem Sacerdoti, qui ob suam malam vitam honorem non promeretur: satis aperte ostendis te in eo Christum honorare; & ipsius tantum amore venerari eius ministerium; tantique facere dignitatem ei ab ipso Christo collatam: vt improba ministri vita non te impediat, quod minus eum honorem deferas dignitati: quem si subtrahas, indicium est, te parui facere ipsam dignitatem. Ac propterea S. Ignatius martyr dixit: Qui Sacerdotes inhonorauerit, Deum inhonorat, & Dominum Iesum Christum primogenitum omnis creaturæ

Quod

Lib. 2. Epist
 31.
 2. 1. Reg.
 4. 7.

b Psal. 04.
 15.
 c Zach. 2. 8
 Homil. 2. in
 2. Timot.
 d Luc. 10. 16

c Matt. 23. 3

Epist. 10. ad
 Smirnenf.

Quod si non est honor denegandus Sacerdoti, eò quòd sit improbus: imò minus est denegandus, eò quòd sit pauper. Si enim diuitem tantum nobilem, aut potentem honore prosequaris: certum præbes indicium, quòd mundanum tantum honorem deferas, propter deuitias, nobilitatem, aut potestatem quam in hoc mundo habet; non verò quòd Sacerdos sit Christi: siquidem non defers honorem pauperi, qui æquè Sacerdos est, atque diues. Si Sacerdotium veneris; vbiunque illud sit, est venerandum: eò quòd insigne sit Christi, & participatio altissimi eius Sacerdotij summi reputans felicitatē (quod S. Catharina Senensis faciebat) quod possis terram osculari, quam ille calcet; agnoscens in eo ipsum Christum. Propterea siquidem Ecclesiasticus vtrumque honorem coniunxit, cum dixit: *Firma te anima tua time Dominum, & Sacerdotes illius sanctifica. Honora Deum ex ta anima tua, & honorifica Sacerdotes.* Vt autem facilius intelligatur de honore sit sermo, subiungit: *da illis partem, sicut mandatum est tibi, primitiarum & purgationis, & oblationis:* Nam hic honor alimentorum debetur etiam parentibus. Et quamuis illi mali sint: non propterea sunt illis hæc dona deneganda: siquidem neque ipse Dominus propter illorum improbitatem auferit illis facultatem dandi nobis dona sua, quæ sunt diuina.

In eius vita

f. Ecl. 7. 31.

Epist. 137. ad
Hispanenses.

SE D ne silentio prætereamus duo alia insignia documenta magni Doctoris Ecclesiæ S. Augustini, quorum alterum tradidit suis ciuibus & lauditis Hispanensibus, dicens eis: etiam si vnus Clericus, aut Monachus esset improbus: ne statim reliquos ipsi tales esse existimarent: sicut non propterea, quòd vna vxor sit adultera, existimandum est, omnes esse adulteras: cum in omnibus statibus sint mali & boni. Et quando Sancti reprehendunt scelestos Sacerdotes: nō existimant omnes esse tales; siquidem etiam laudibus extollunt bonos, Et pot' ù: quemcunq; non videris esse apertè malum; existimare debes esse bonum. Et quamuis deprehendas illum in re aliqua malum: non debes cogitare eum esse in omnibus talem, cum possit in multis esse bonus; nec si videas in aliquem actum malum impingisse; credendum est, temper illum in eundem impingere: nam qui hodie sacrum Missæ cum exigua reuerentia peregit: cras fortè faciet cum valde magna. Tutius autem erit apud te exulare, quantum fieri poterit, defectus & lapsus Sacerdotum, aut certè oculos claudere, ne illos videas. Quemadmodum magnus ille Constantinus noluit legere Memorialia querelarum, quas alij Episcopi contra alios scripto proponebant. Cuius exemplo vtitur S. Gregorius ad Mauritium Imperatorem, petens ab eo vt Sacerdotes magno in honore haberet. quos Deus ipse ita honorat, vt vocet Angelos ac Deos. Alterum Documentum S. Augustini est: ne quis ex malo improbi Sacerdotis aut Prælati exēplo, malum facere discat; siquidem non propterea (ait) erit excusatus. Si enim dixerit Christo; Domine vidi

Lib. 4.

Epist. 75.

Serm. 40 de

verbis

Dm.

22

caum

tum Sacerdotem impiè viuentem : ac propterea ego eodem modo vixi. Respondebit tibi : serue nequam, non sciebas quid ego de talibus Sacerdotibus dixerim : *g quacunq; dixerint vobis seruate & facite, secundum opera verò eorum nolite facere.* Quod si vrgeas ; Domine Episcopi & Clerici non faciunt, quæ tu iubes, ergo cogere me vis ad ea facienda ? Attende, re in hac controuersia non querere bonum patronum, ad tuendum ius, quod reuera non habes ; sed socium alium adhibes eiusdem pœnæ dignū. Nunquam enim Christus Dominus patrocinabitur in iudicio ei, qui sua peccata excusauerit, quòd improbum aliquem sit imitatus. Et quem admodum cum Dæmon aliquos decipit, non id facit, vt cum eis postea regnet ; sed vt simul pœnas cum eis sustineat ; ita quicumque improbos imitantur ; socios sibi adiungunt, cum quibus in inferno pariantur ; non verò patronos, aut tutores, cum quibus regnent in Paradiso. Tutius ergo est, cum Deus in Ecclesia sua multos habeat bonos Sacerdotes, illos in vita imitari, vt tui sint socij & aduocati in gloria. Sacerdos igitur consilium illud S. Hieronymi amplectatur dicentis : Si in Clericum electus fueris, agito quæ Clerici sunt, & inter ipsos sectare meliores : quia in omni coditione & gradu optimis mixta sunt pessima : hæc debes fugere, & illa amplecti, conando strenuè mortificare, & ex anima tua prædicta vitia euellere, contrarijs verò virtutibus eam exornare. Nec satis tibi sit excellentia & virtus exterior, quæ exterius tantum nitet ; sed interiorem habere stude, quæ spiritum reformat. Parum certè tibi proderit, quòd in tuis exterioribus, quæ homines vident, compositus valde sis, & exemplum ædificationis præbeas : si interiora, quæ solus Deus videt, & vbi Christus præcipuè inhabitat, sis turpis ac deformis. Compellabit enim te Saluator noster *h sepulchrum dealbatum, quod foris apparet hominibus speciosum, intus verò plenum est ossibus mortuorum & omni spurcitia.* Quid enim magis horrendum esse potest, quàm Sacerdotem, qui viuentis Christi sepulchrum est viuum, admittere simul fœtida mortuorum ossa, hoc est vitia & peccata, Et quid prodest, *mundare quod de foris est calicis, in quem reponendus est sanguis Iesu Christi : si intus est sordibus, & immundicia plenus?* dicet tibi ipse Dominus : *Pharisæe, & Sacerdos cæce, munda prius quod intus est calicis, vt fiat id, quod de foris est mundum.* Si enim interior pars corrupta est, non poterit diu consistere virtus, quam exterius præfers. Nam statim vitium erumpet exterius, & ex suis actibus se proderit : si autem interior pars sit munda ; ex ea fiet, vt opera prodeant munda & perfecta ad honorem Dei, & bonum promorum exemplum.

g Matt.
23.2.h Matt. 23.
27.

versu. 25.

Quod si tunc homines malitia sua te contempserint : Deus tuebitur te

Tom. 4.

N

tuasque

Num. 12. 1
k c. 16. 43

6. 17. 8.

m Num. 16

46.

n Eccli. 50

tuasqueaget partes, sicut egit partes Moyſis, cū nā ſua lorore i *Maria*
contemneretur; & cum k *populus murmuraret* contra ipſum & Aaron de-
ſcendit enim gloria Dei ad eos honorandos, & protegendos; & ingenti
alio miraculo honorauit & confirmauit ipſum l *Aaron in Sacerdotio*. Eū
enim valde propenſus Deus ad honorandum eos, qui ipſum honorant; &
libentiſſimè videt bonos ſuos miniſtros ab aliis in honore & veneratio-
ne haberi. Quod ſi magna damna proueniunt ex occasione improborum
Sacerdotum: etiam ſunt ingentia valde que glorioſa bona per bonos Sa-
cerdotes prouenientia: per quos etiam damna improborum reparantur.
m *Aaron enim accepto thuribulo & hauſto igne de altari flammam extinxit*
que *populi multitudinem vaſtabant*. Samuel etiam damna reparauit, que pro-
uenerant ex negligentia Heli; & Eſdras, quæ orta fuerant ex peccatis Ro-
gum iuda; & ſummus Sacerdos n *Onias* ad eū fecit egregia facinora in po-
pulo ſuo, vt Eccleſiaſticus non faciat finem ea exaggerandi: que propterea
confert cum rebus omnibus preciſis cæleſtibus ac terrenis. Quamobrem
ſummo fuit honore dignus; & qui eum fuerint in ſanctitate imitati, affi-
cientur à Deo præmijs eiſdem gloriæ. Denique celiſtudo & ſanctitas Sa-
cerdotalis ſtatûs & ingentia bona, quæ per Sacerdotes accipimus, in-
notefcent magis ex præſtantia & vtilitate miniſterio-
rum eorum, quam in ſequentibus tra-
ctatibus fuſius propo-
nemus.

